

În staul era întuneric (și mirosea!), dar era liniște și tumultul mulțimii era departe. Maria a încercat să se odihnească.

A început să simtă dureri și, astfel, și-a dat seama că urma să-L nască peste puțin timp pe copilul ei deosebit.

Iosif a priponit măgărușul în spatele staulului. El a îndepărtat noroiul și paiele ude de pe jos și a împrăștiat paie curate pe pământul tare.

Acolo, în staul, Maria a născut primul ei copil, un băiat. L-a luat în brațe și L-a ținut în timp ce El respira pentru prima dată. A zâmbit când El S-a cuibărit în brațele ei și L-a mângâiat ușor pe părul moale și negru. Și-a pus degetul în mica palmă a copilului și a simțit cum o strânge ușor.

Iosif a îngenuncheat lângă ea și i-a privit tandru pe amândoi.
Apoi, l-a luat pe copilul nou-născut în brațe, și-a așezat cu blândețe
mâna pe capul Lui și a spus:

„Bine ai venit, Isus!”

Maria a rupt câteva bucăți dintr-o haină și L-a înfășat pe micul
Isus. Apoi, L-a luat cu blândețe în brațe și L-a așezat în iesle.

Era frig pe dealurile de lângă Betleem.

Un grup de păstori stăteau la intrarea în țarcul oilor.

Focul era aproape stins și nu au mai rămas decât câțiva tăciuni roșietici.

Dintr-o dată, o lumină orbitoare a umplut cerul nopții și o voce s-a auzit din mijlocul luminii. Ecoul ei a răsunat pe dealurile dimprejur.

„Nu vă temeți!”, a spus o voce. Cuvintele au răsunat ca un ordin. Păstorii au fost imediat cuprinși de pace. S-au oprit din tremurat și s-au ridicat încet de la pământ. În lumină au văzut silueta unui înger, care a devenit tot mai clară în timp ce vorbea.

„Am o veste bună pentru voi și pentru tot pământul”, a spus îngerul.

„În noaptea aceasta S-a născut un copil în Betleem. El este Fiul lui Dumnezeu și va mântui lumea. Puteți să mergeți să-L vedeți. Îl veți găsi înfășat în scutece, într-o iesle.

Abia a terminat îngerul de vorbit, că păstorii și-au ridicat privirile spre cer și au văzut sute de îngeri. Se mișcau pe cer și cântau bucuroși:

„Glorie lui Dumnezeu în Cerul prea înalt. Pace pe pământ între oamenii Lui!”

Pământul se cutremura de cântarea îngerilor și păstorii se mișcau și ei în ritmul cântecului. Au cântat cu îngerii: „Glorie lui Dumnezeu. Pace pe pământ!”

Treptat, cântecul s-a auzit tot mai încet, lumina a slăbit și, în cele din urmă, întunericul a acoperit dealurile. Păstorii erau, din nou, singuri.

Au rămas încremeniți, până când unul dintre ei a spus:

„A spus, într-adevăr, îngerul că în noaptea aceasta S-a născut Fiul lui Dumnezeu?”, a întrebat el, rostind cu glas tare ceea ce gândeau toți. Păstorul a privit în jurul lui.

„Da”, a răspuns altul.

„Să mergem”, a spus un alt păstor, luându-și toiagul. S-a întors spre tovarășii lui și a început să râdă. „Ce mai așteptați? Să mergem în Betleem să găsim copilul.”

